

VIURE A LA CLANDESTINITAT SOTA FRANCO

José Luis Ruiz conversarà amb Lluís Botinas.

Per primera vegada en públic, Lluís explicarà com va viure a la “pau franquista” (1944-1961) primer, i a continuació a l'alegalitat, la il·legalitat, la clandestinitat i l'exili des del 1961 al 1977. Afegirà alguns complements ja posteriors.

Va militar al moviment sindical universitari a la Universitat de Barcelona (SDEUB, Caputxinada) des del curs 1961-1962, i després d'anar descartant successivament l'integrisme de l'Opus, l'estalinisme del PSUC, el maoisme de Bandera Roja i PC(i), i el revisionisme trotskista de LCR i LC, va acabar en el que va considerar marxisme-trotskisme autèntic: el PORE i la seva “reconstrucció de la IV Internacional”.

Va haver d'exiliar-se, i va anar a Suècia, on va militar 2,5 anys (1975-1977).

Posteriorment va militar dos anys (1980-1981) construint seccions de la “seva” IV Internacional a Bolívia, Perú i Quito. Ja de tornada, va estar un any, 1982, a París.

Una complexa evolució d'activismes posteriors (en els què no entrarà) l'ha portat avui a ser INDEPENDITZADOR del seu Poble (el Poble Català) i ALLIBERADOR del seu país (el Principat de Catalunya, ocupat des del 1714), tot això al servei de la llibertat de tots els Pobles del Món.

Això comporta un ostracisme/marginació social que, d'alguna manera, significa continuar vivint en una “clandestinitat a la llum del dia”, obligat per una censura democràtica més eficaç i més difícil de trencar que la censura franquista.

Ens explicarà que eren molt diferents les condicions per actuar en un temps on no existien ni internet, ni telèfons mòbils, ni xarxes socials, ni algorismes, ni “intel·ligència artificial”, etc., sinó que era el temps dels fulls volanders, pamflets, llibres prohibits, assemblees il·legals, manifestacions llampec, normes de seguretat, servei militar obligatori, “recuperacions”, passi de fronteres amb passaport no-propri, etc. La companyonia i els camarades eren vitals... i, de vegades, també un seriós problema.

Ha arribat a la clara conclusió que era més fàcil construir un partit revolucionari a la clandestinitat sota Franco, que un partit INDEPENDITZADOR sota la democràcia, sobretot quan el “sistema del 1978” és la “democràcia castellano/estadoespanyola”, és a dir, és la continuació/actualització/adaptació del “sistema del 1714”: l'“ordre” anticatalà dels genocides des de fa 5 segles, els 3 segles darrers envaïts/ocupats/corromputs/espoliats per Madrid/Castilla/Estado-Español.

Lluís ha acceptat que la conversa sigui en castellà a condició de deixar clar d'entrada que "el castellà és la llengua de l'Estat ocupant del Principat de Catalunya des del 1714".